

Republika Srbija
VRHOVNI KASACIONI SUD
Rev 339/10
19.05.2010. godina
Beograd

U IME NARODA

Vrhovni kasacioni sud, u veću sastavljenom od sudija Predraga Trifunovića, predsednika veća, Vide Petrović-Škero i Vesne Popović, članova veća, u sporu tužioca M.L. iz V., koga zastupaju Z.M., advokat iz V. i R.T., advokat iz U., protiv tuženih Preduzeće E. d.o.o. iz V, V.M. i B.M., oboje iz V., koje zastupa D.N., advokat iz V., radi duga, i po protivtužbi tuženih Preduzeće E d.o.o. iz V., V.M. i B.M., oboje iz V., protiv tužioca M.L., iz V., radi sticanja bez osnova, odlučujući o reviziji tužioca izjavljenoj protiv presude Okružnog suda u Valjevu Gž. 1545/07 od 29.8.2008.godine, u sednici održanoj 19.5.2010.godine, doneo je

P R E S U D U

ODBIJA SE kao neosnovana revizija tužioca, izjavljena protiv presude Okružnog suda u Valjevu Gž. 1545/07 od 29.8.2008.godine u odnosu na stav drugi izreke, kojim je odbijen tužbeni zahtev da se tuženi Preduzeće E d.o.o. iz V. i V.M. iz V., obavežu da tužiocu solidarno isplate 23.234 eura u dinarskoj protivvrednosti.

UKIDA SE rešenje Okružnog suda u Valjevu, sadržano u presudi Okružnog suda u Valjevu Gž. 1545/07 od 29.8.2008.godine, kojim je žalba tužioca odbačena kao neblagovremena i predmet vraća drugostepenom sudu na ponovno odlučivanje o žalbi.

O b r a z l o ž e n j e

Presudom Opštinskog suda u Valjevu P. ... od 18.6.2007.godine: 1) delimično je usvojen tužbeni zahtev i tuženi obavezani da tužiocu na ime duga solidarno isplate 23.234 eura u dinarskoj protivvrednosti po najpovoljnijem kursu po kome poslovne banke prodaju ovu valutu u mestu i vremenu ispunjenja obaveze; 2) delimično je odbijen tužbeni zahtev preko iznosa dosuđenog stavom prvim izreke, do iznosa od 33.234 eura u dinarskoj protivvrednosti; 3) odbijen je protivtužbeni zahtev tuženog Preduzeća
Rev. 339/10

-2-

E d.o.o. iz V., kojim je tražio da se tužilac obaveže da mu isplati 15.338 eura u dinarskoj protivvrednosti po najpovoljnijem kursu na dan isplate na ime naplaćenih fiktivnih računa o advokatskim uslugama, sa zakonskom zateznom kamatom od dana izdavanja računa do isplate; 4) odbijen je protivtužbeni zahtev tuženog Preduzeća E d.o.o. iz V., kojim je tražio da mu tužilac isplati ugovorenu kupoprodajnu cenu po ugovoru o kupoprodaji Ov.br. ... od 22.9.1999.godine u iznosu od 603.000,00 dinara sa zakonskom zateznom kamatom od 22.9.1999.godine do isplate; 5) odbijen je protivtužbeni zahtev tuženog Preduzeća E d.o.o. iz V., kojim je tražio da se tužilac obaveže da mu vrati kupoprodajnu cenu od 572.800 dinara, isplaćenu po zaključenju ugovora o kupoprodaji Ov.br. ... od 18.4.2000.godine, koji je raskinut ugovorom o raskidu Ov. br. ... od 12.12.2000.godine sa zakonskom zateznom kamatom od 19.4.2000.godine; 6) obavezani su tuženi da tužiocu naknade troškove parničnog postupka u iznosu od 179.640,00 dinara.

Presudom Okružnog suda u Valjevu Gž. 1545/07 od 29.8.2008.godine prvostepena presuda je preinačena u odnosu na stav prvi i šesti izreke, tako što je odbijen tužbeni zahtev, kojim je tužilac tražio da se tuženi Preduzeće E d.o.o. iz V. i V.M. iz V. obavežu da mu solidarno na ime duga isplate 23.234 eura u dinarskoj protivvrednosti, a tužilac obavezan da tuženoj V.M. naknadi troškove parničnog postupka u iznosu od 93.300 dinara. U preostalom delu stava prvog, u odnosu na tuženog B.M., u odnosu na stav treći, četvrti, peti i šesti izreke, u odnosu na tužene B.M. i Preduzeće E iz V, prvostepena presuda je ukinuta i predmet vraćen prvostepenom sudu na ponovni postupak. Rešenjem sadržanim u stavu prvom izreke drugostepene presude odbačena je kao neblagovremena žalba tužioca, izjavljena protiv presude Opštinskog suda u Valjevu P. ... od 18.6.2007.godine, u odnosu na stav drugi izreke, kojim je delimično odbijen tužbeni zahtev.

Protiv pravnosnažne presude i rešenja donesenih u drugom stepenu tužilac je izjavio reviziju zbog bitne povrede odredaba parničnog postupka i pogrešne primene materijalnog prava.

Vrhovni kasacioni sud je ispitao pobijanu presudu i rešenje na osnovu člana 399. i 412. ZPP („Službeni glasnik RS“ broj 125/04), koji se primenjuje na osnovu člana 55. stav 2. Zakona o izmenama i

dopunama Zakona o parničnom postupku („Službeni glasnik RS“ broj 111/09), i našao da je revizija neosnovana u odnosu na pobijanu presudu, a osnovana u odnosu na rešenje drugostepenog suda, kojim je žalba tužioca odbačena kao neblagovremena.

U postupku nije učinjena bitna povreda iz člana 361. stav 2. tačka 9. ZPP, na koju revizijski sud pazi po službenoj dužnosti, a ni bitna povreda iz člana 361. stav 1. u vezi člana 380. ZPP. Drugostepeni sud nije izmenio

Rev. 339/10

-3-

činjenično stanje utvrđeno prvostepenom presudom, već je iz istog činjeničnog osnova izvukao drugačiji pravni zaključak u pogledu pasivne legitimacije tuženih V.M. i Preduzeća E.

Revizijski razlozi o pogrešnoj primeni materijalnog prava nisu osnovani.

Prema utvrđenom činjeničnom stanju, tuženi B.M. pozajmio je od tužioca 5.4.2001.godine iznos od 20.000 DM sa obavezom vraćanja do 31.12.2002.godine, o čemu je sačinjena i priznanica, koju su oba lica potpisala. Potom je 15.1.2002.godine na isti način tuženi B.M. od tužioca pozajmio 10.000 DM, koji će zajmodavcu vratiti zavisno od njegove potrebe i na njegov zahtev, da bi 9.1.2002.godine na isti način od tužioca pozajmio 30.000 DM, o čemu su sačinili priznanicu, sa obavezom vraćanja do 1.9.2002.godine. Prilikom sačinjavanja prve priznanice na iznos od 20.000 DM tuženi B.M. nije primio novac od tužioca. Taj iznos naveden je na osnovu prethodnih međusobnih odnosa stranaka, a nastali dug plaćen je kroz isplatu na ime izvršenih advokatskih usluga, koje je tuženo Preduzeće E iz V. plaćalo tužiocu. Inače, po rešenju Trgovinskog suda u Valjevu Fi. br. ... osnivači Preduzeća E iz V. su tuženi V.M. i B.M. koji odgovaraju do visine uložениh sredstava, od čega su sredstva tužene V.M. 90%, a tuženog B.M. 10%. Međutim, tuženi B.M. zaduživao se kod tužioca kao fizičko lice, pri čemu tuženoj V.M. nisu bili poznati pravni poslovi između tužioca i njenog supruga – tuženog B.M. u vreme kada su ti poslovi nastajali, već je za njih saznala pred podnošenje tužbe.

Polazeći od tako utvrđenog činjeničnog stanja, drugostepeni sud pravilno zaključuje da je prigovor nedostatka pasivne legitimacije, koji je istaknut od strane tuženih V.M. i Preduzeća E iz V. osnovan. Ovi tuženi nisu bili ni u kakvom materijalno-pravnom odnosu sa tužiocem u vezi spornih pozajmica, već je sve pozajmice od tužioca vršio samo tuženi B.M., kao fizičko lice. Takođe, drugostepeni sud pravilno nalazi da je bez uticaja činjenica što su osnivači tuženog preduzeća E iz V. bili i tuženi B. i tužena V.M., činjenica što je pozajmljene iznose tuženi B.M. koristio radi obavljanja delatnosti tuženog preduzeća, odnosno pozajmljivao ga preduzeću i plaćao kamatu sa računa preduzeća kroz fiktivne račune za vršenje advokatskih usluga, kao i činjenica da je tužilac računao na obezbeđenje svog potraživanja iz imovine tuženog preduzeća.

Zato je pravilno primenjeno materijalno pravo, kada je prema tuženim V.M. i Preduzeću E. iz V., koji nisu pasivno legitimisani u ovom sporu, odbijen tužbeni zahtev, jer uslovi za primenu člana 262. Zakona o obligacionim odnosima, koji propisuje opšta pravila o ispunjenju

Rev. 339/10

-4-

obaveza u dvostranim ugovorima i člana 414. Zakona o obligacionim odnosima, kojim je propisana solidarnost dužnika, nisu ispunjeni.

Međutim, osnovano se revizijom tužioca ukazuje da je drugostepeni sud odlučujući o žalbi tužioca učinio bitnu povredu iz člana 361. stav 1. u vezi člana 132. stav 2. i 365. stav 2. ZPP.

Prema članu 132. stav 2. ZPP, ako stranka ima više punomoćnika, dovoljno je da se dostavljanje izvrši jednom od njih. U konkretnom slučaju, tužilac je u sporu imao dva punomoćnika advokata. Dostavljanje prvostepene presude izvršeno je svakom od njih, iako je bilo dovoljno da se dostavljanje izvrši i samo jednom od punomoćnika tužioca. U svakom slučaju, jedan od punomoćnika tužioca Z.M., advokat iz V., primio je prvostepenu presudu 13.8.2007.godine, a žalbu je izjavio 27.8.2007.godine, u roku propisanom članom 355. stav 1. ZPP.

Činjenica da je prvostepena presuda 6.8.2007.godine dostavljena drugom punomoćniku tužioca R.T., advokatu iz U., nije od značaja za ocenu blagovremenosti žalbe. Rok za izjavljivanje ovog pravnog leka nije počeo da teče od dana kada je presuda dostavljena punomoćniku koji je prvi primio presudu, kako pogrešno zaključuje drugostepeni sud, već od dana kada je presudu primio onaj punomoćnik, koji je izjavio pravni lek.

U ponovnom postupku drugostepeni sud će ponovo oceniti blagovremenost žalbe tužioca, a potom doneti pravilnu i zakonitu odluku.

To su razlozi što je Vrhovni kasacioni sud, na osnovu člana 405. stav 1. i 406. stav 1. u vezi člana 412. ZPP, odlučio kao u izreci.

Predsednik veća-sudija

Predrag Trifunović,s.r.

